

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Raevskii Anatolii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Carolina Cocârța împotriva lui Raevskii Anatolii cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere,

împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Raevskii Anatolii și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 13 decembrie 2019, Carolina Cocârța a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Raevskii Anatolii cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minori în sumă de 1500 de lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin hotărârea din 10 mai 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea civilă depusă de Carolina Cocârța împotriva lui Anatolii Raevskii cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor xxxxx, a.n. xxxxxx, în mărime de 800 de lei lunar, începând cu 01 iulie 2014 până la atingerea majoratului.

A menționat reclamanta că, după adjudecarea pensie au intervenit circumstanțe ce au dus la înrăutățirea situației materiale a familiei sale.

A susținut reclamanta că, are la întreținere trei copii minori pe care cu greu reușește să-i asigure cu strictul necesar, muncind din greu. Din momentul adjudecării pensiei de întreținere pentru copilul xxxxx până în prezent au crescut substanțial cheltuielile de întreținere a copilului.

A afirmat reclamanta că, copilul are nevoie de haine, încălțăminte, cheltuieli legate de studii, care la fel cresc în fiecare an. Copilul suferă de xxxxx, xxxxx și necesită deseori tratament costisitor.

La fel a indicat reclamanta că, la moment copilul nu beneficiază de ajutorul și sprijinul tatălui în măsura corespunzătoare și necesară. Tatăl nu se interesează de necesitățile copilului, nu-i procură haine, încălțăminte sau alte obiecte necesare în viața cotidiană, nu contribuie cu nimic în procesul de studii a fiului. Astfel,

neacordarea sprijinului material corespunzător, lezează substanțial drepturile copilului minor, fiind pus în situația nefavorabilă în ce privește întreținerea și dezvoltarea acestuia.

Totodată a indicat reclamanta că, din 2016 și până în prezent, s-a modificat conform datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică mărimea minimului de existență pe RM pentru un copil de 7-17 ani. Conform datelor Biroului Național de Statistică, media anuală a minimului de existență în 2018, pentru copii în vârstă cuprinsă între 7 – 17 ani este de 2 280, de lei, iar pensia în sumă fixă de 800 de lei este insuficientă pentru întreținere, astfel, modificarea cuantumului pensiei de întreținere până la 1 500 de lei, ar ameliora situația materială a copilului minor xxxxx.

A declarat reclamanta că, Anatolii Raevskii, activând în calitate de antrenor lupte libere la Centrul Sportiv de Pregătire a Loturilor Naționale situat în mun. Chișinău, str. Decebal 72, are venituri lunare mai mari de 8 000 de lei, motiv din care consideră că poate oferi copilului o pensie de întreținere mai mare.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Carolina Cocârța a fost admisă parțial. A fost încasat din contul lui Anatolii Raevskii în beneficiul Carolinei Cocârța, pensia pentru întreținerea copilului minor Cocârța Ciprian, născut la 28 februarie 2012, în sumă de 1220 de lei lunar, începând cu 13 decembrie 2019 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasat de la Anatolii Raevskii în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 151,20 de lei.

La data de 20 octombrie 2020, Anatolii Raevskii a declarat apel nemotivat, iar la data de 14 ianuarie 2021 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea.

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatolii Raevskii și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele faptice ale litigiului dat, a apreciat probele conform art. 130 Cod de procedură civilă și a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Instanța de apel a reținut că, instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ai reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acestea le-a încredințat în mod legal și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

La fel instanța de apel a constatat că, potrivit informației Biroului Național de Statistică a RM, valoarea minimului de existență, în mediul urban (orașe mari), pentru un copil în vârstă de 7-17 ani, în semestrul 1 al anului 2020 constituie -2438,7 lei. Astfel, suma de 800 de lei, cu titlu de pensie de întreținere încasată prin decizia din 29 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, nu mai este actuală pentru întreținerea copilului xxxxx, care are xxxxx ani, cu atât mai mult că suferă xxxxx, xxxxx, iar suma încasată de către prima instanță pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1220 de lei, până la atingerea majoratului copilului, este una satisfăcătoare și necesară în raport cu obligațiile ambilor părinți ținând cont de interesul primordial

al copilului minor la o întreținere decentă, precum și în raport cu minimul de existență.

La data de 29 iulie 2021, Anatolii Raevskii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate a încălcat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Recurentul a susținut că, instanța de apel nu s-a expus asupra demersului cu privire la numirea expertizei genetice ADN în temeiul art. 152 Cod de procedură civilă.

A menționat recurentul că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea cu privire la motivul invocat de recurent referitor la „citarea legală”, deoarece la materialele cauzei lipsește dovada că părțile au fost legal citate pentru data de 28 septembrie 2020.

A invocat reclamantul că, a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta probe în cauza dată, și anume, hotărârea din 07 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care instanța a admis acțiunea Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Centru, mun. Chișinău împotriva lui Carolina Cocârța cu privire la luarea copilului fără decăderea din drepturile părintești. Această probă dovedește faptul că în momentul examinării prezentei cauze, intimata era lipsită de copil, întrebându-se în folosul cui se încasează pensia alimentară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 01 iulie 2021 decizia integrală a instanței de apel din 25 mai 2021, a fost expediată participanților la proces (f.d. 100), însă la materialele dosarului lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la data de 29 iulie 2021 împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La 06 august 2021 în adresa intimatei Carolina Cocârța a fost expediată copia recursului declarat de Raevskii Anatolii cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 112).

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anatolii Raevskii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Anatolii Raevskii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolii Raevskii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Anatolii Raevskii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic